

Türkiye'de Sübjektif Yoksulluk Profili: 2003–2008

Alparslan A. BAŞARAN
aab@hacettepe.edu.tr

Murat ÇETİNKAYA
mcetinkaya@rekabet.gov.tr

Subjective Poverty Profile in Turkey: 2003–2008

Abstract

This paper investigates the subjective poverty profile in Turkey between the years 2003 and 2008, using the method called “Minimum Income Question”. It utilizes the Household Budget Survey conducted by Turkish Statistical Institute and the other variables representing the household sizes and rural-urban area. The results are compared with the officially disseminated figures. Weighted regression results, subjective poverty trash holds and poverty ratios are obtained based on the sample survey. It is observed that subjective poverty ratios are higher than those of the official figures when the household sizes and the variables of rural-urban area are considered.

Keywords : Poverty, Minimum Income Question, Household, Turkey.

JEL Classification Codes : I32, I38, D12.

Özet

Bu çalışma “Minimum Gelir Sorusu” yaklaşımını kullanarak Türkiye için 2003–2008 yılları arasında sübjektif yoksulluk profilini, hanehalkı büyüklüğü ve kır kent değişkenleri ile Türkiye İstatistik Kurumu’nun “Hanehalkı Bütçe Anketleri”ni temel alarak analiz etmekte ve elde edilen sonuçları resmi yoksulluk rakamlarıyla kıyaslamaktadır. Bu amaçla anket örneklemi kullanılarak elde edilen ağırlıklandırılmış regresyon sonuçları ile sübjektif yoksulluk eşiklerine ve oranlarına ulaşmıştır. Hanehalkı büyüklüğü ve kır-kent değişkenleri dikkate alındığında sübjektif yoksulluk oranlarının resmi yoksulluk oranlarından daha yüksek düzeyde olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Sözcükler : Yoksulluk, En Düşük Gelir Sorusu, Hanehalkı, Türkiye.

1. Giriş

Yoksulluk, insanlık tarihi boyunca var olan ve çözülmeye çalışılan toplumsal bir sorundur. Bu sorunun sadece ekonomik yanının olmaması, sosyal ve ahlaki boyutları da olan karmaşık bir yapıya sahip olması, yoksullukla mücadelede ortaya çıkan politikaların değişik biçimler alınmasına neden olmaktadır. Genellikle yoksullukla mücadele stratejileri, yoksulluğu tanımlama yaklaşımlarındaki farklılıklarla göre değişik politika uygulamalarına yöneliktedir. Bu nedenle, yoksullğun nasıl tanımlanacağı ve yoksullukla nasıl mücadele edileceğine ilişkin sorulara verilebilecek yanıtlar, bu konuda hangi politikaların uygulanabileceğini ya da uygulanması gerektiğini de büyük ölçüde belirlemektedir (DPT, 2007: 1).

Sen'e (1976) göre yoksullğun ölçümü iki aşamayı içermektedir. İlk aşama yoksulun belirlenmesi ve yoksul özelliklerinin bu belirlenen kriter'e göre toplulaştırılmasıdır. Yoksulun belirlenmesinde veya bir başka ifade ile yoksulluğu tanımlamada genel olarak iki yaklaşım ortaya çıkmaktadır. Objektif yoksulluk yaklaşımına göre; bireylerin ve/veya hanehalklarının temel ihtiyaçlarını karşılayamayan gelir, tüketim harcamaları veya mal ve hizmetler ile tanımlanan yoksulluk çizgisi altında kalan bireyler ve haneler, objektif olarak yoksul kabul edilmektedir. Bu yaklaşımına göre yoksullüğün ölçümünde “mutlak yoksulluk” ve “göreli yoksulluk” kriterleri dikkate alınabilmektedir. Mutlak yoksulluk, Dünya Bankası'nın ileri sürdüğü günlük $1\1 hk gelirden yoksun olma, diğer bir tanımı ile, hayatını idame ettirmek için gerekli minimum kalori ihtiyacını karşılayacak gıdayı temin edememektir. Göreli yoksulluk ölçümünde ise, hanehalkının gıda ve gıda dışında giyim, barınma ve enerji harcamaları toplamı ile bir başka görelî yoksulluk yaklaşımı olan medyan gelirin yarısı yoksulluk çizgisi olarak dikkate alınmaktadır.

Objektif yaklaşımın aksine sıbjektif yaklaşım ise, “Gelirin Refah Fonksiyonu”ndan yola çıkılarak ulaşılan iki yoksulluk yaklaşımı göze çarpmaktadır. İlk yaklaşım, bireylerin ve hanelerin ihtiyaçlarını karşılamaları için ne kadar gelirin yeterli olduğuna yönelik “Minimun Gelir Sorusu”nu (MGS) içerirken, diğer yaklaşım hanelerin ve bireylerin gelir düzeyleri ile refah düzeylerini araştırmaya yönelik “Gelir Değerlendirme Sorusu”na (GDS) odaklanır (Flik ve Van Prag, 1991: 313). Her iki yaklaşım da sıbjektiftir ve anketlere verilen cevaplarla hanelerin gelir değerlendirmelerine veya minimum ihtiyaçlarına ilişkin karar, yargı veya fikirlerini ortaya çıkarmaya çalışır. Ancak hanelerin cevaplarının kendisi doğrudan yoksulluk çizgisini oluşturmaz. Sıbjektif yoksulluk çizgisinin belirlenmesi için hanelerin bekleneni ve gereksimlerini yansitan bu cevapların modellenerek ölçülmesi ve belirlenmesi gereklidir (Kapteyn vd., 1988: 222).

Türkiye'deki yoksulluk çalışmaları, yoksullukla mücadele stratejileri veya bir başka ifadeyle politika yapıcıların ve akademisyenlerin yoksulluk algıları genellikle

objektif yaklaşımı odaklanmıştır. Bu eğilimin başlıca nedeni küresel yoksulluk algısına benzerlik sağlanması ile birlikte, ülkemizde özellikle 1990'lı yıllarda mevcut hanehalkı araştırmalarındaki veri yetersizliği olarak ileri sürülebilir.

Bu çalışmanın amacı, genel yoksulluk çalışmalarının aksine Türkiye'de yoksulluğu tanımlamada sубjektif yoksulluk çizgisi metodolojisi olan "Minimum Gelir Sorusu" yaklaşımı ile sубjektif yoksulluk profilini ortaya koymaktır.

2. Sубjektif Yoksulluk Yaklaşımı

İlk defa Goedhart vd. (1977) tarafından ileri sürülerek modellenen ve hanehalklarının gelir yeterliliğini, hanehalklarına sorulan sorularla ölçmeye çalışan, sубjektif yoksulluk metodolojisi iki farklı yaklaşımın sonucu ulaşmaya çalışmaktadır. Bu yaklaşılardan ilki "MGS" olarak adlandırılır. MGS'de hanehalkının gerekli tüm ihtiyaçlarını karşılayacak düzeyde minimum gelir seviyesinin ne olduğunu cevabı aranır. Diğer yaklaşım ise hanehalkının çeşitli gelir düzeylerini "çok kötü, kötü, yetersiz, kit kanaat yeterli, yeterli, oldukça yeterli, iyi ve mükemmel" şeklinde (Goedhart vd., 1977: 507) genellikle dörtlü veya altılı olektek sözel olarak değerlendirmeye çalışan "GDS"dir. GDS, Leyden yoksulluk yaklaşımı olarak da adlandırılabilir. Her iki yaklaşım da sубjektif olarak hanehalklarının gelir yeterlilik düzeylerine ilişkin modeller ile yoksulluğu ölçmeyi amaçlamaktadır.

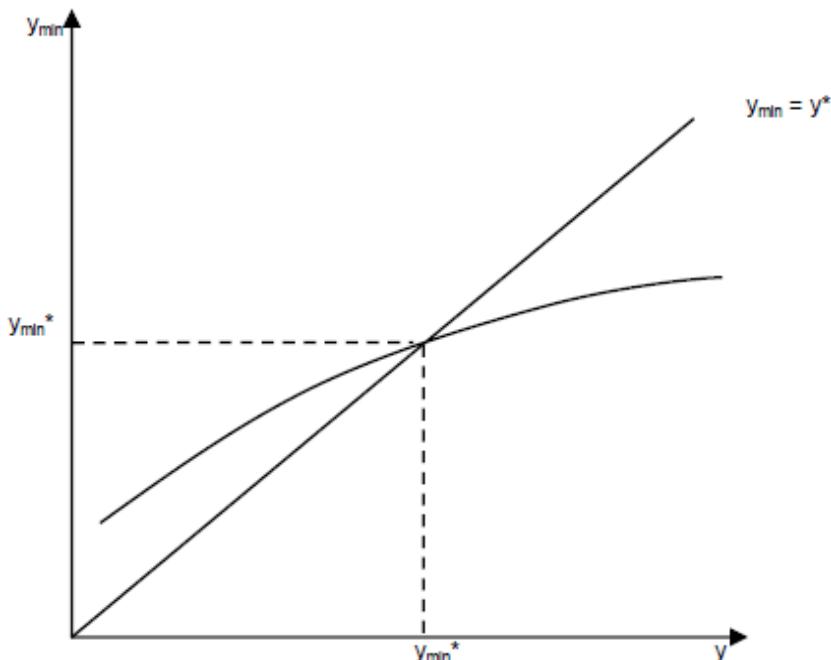
Sубjektif yoksullüğün ölçülmesine ilişkin literatürde genellikle kullanılan ve bu çalışmanın da benimsemiş olduğu "MGS", başta Hollanda, Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa Birliği ülkeleri gibi gelişmiş ülke uygulamalarını içerirken, özellikle günümüzde Rusya, Çin, Jamaika ve Nepal gibi gelişmekte olan ülke analizlerini de kapsamaktadır. Bu uygulamalarda sубjektif yoksulluk çizgisi, hanehalkı reislerinin anketlerde MGS'ye verdiği cevaplar ile ortaya konulmaya çalışılmaktadır. Bu soruya verilen minimum gelir (Y_{min}) cevabı ile hanehalkı cari geliri Y 'nin eşitliğini dikkate alan ve Goedhart vd.'nin (1977) ileri sunduğu kesişim yöntemi ile hesaplanan sубjektif yoksulluk çizgisi:

$$\log(Y_{min}) = a_0 + a_1 \log(Y) \quad (1)$$

olarak ifade edilmektedir. Bu denklemde (Y_{min}) genellikle hanehalkı reislerine anketlerde sorulan "Hanehalkının ihtiyaçlarını karşılaması için gerekli olduğunu düşünüğünüz minimum gelir ne kadardır?" şeklindeki ve buna benzer soruların cevaplarından oluşmaktadır. Bu tip sorular "MGS" olarak adlandırılmaktadır. Y ise hanehalkının cari gelirini ifade etmektedir. Kesişim yönteminin altında yatan fikir, $Y_{min} = Y$ doğrusunun, yani Şekil 1'de Y^* olarak gösterilen doğrunun, bireylerin minimum ihtiyaçlarını karşılayacak gelir düzeyini ifade etmesidir. Bir başka ifade ile Şekil 1, geliri yüksek olan hanelerin minimum ihtiyaç duydukları geliri daha yüksek tahmin etme, aksine daha az gelirli

hanehalklarının geliri daha düşük tahmin etme eğiliminde olduğunu ifade etmektedir (De Vos ve Garner, 1991: 269).

Şekil: 1
Kesişim Yöntemi ile Sıbjektif Yoksulluk Çizgisi

Gelirin ortalamasını veya medyanını dikkate alan objektif yoksulluk yaklaşımlarına karşın, y_{min} 'in y 'ye eşit olduğu kesişim noktasının yoksulluk çizgisi olarak seçilmesi, hem daha gerçekçi hem de demokratiktir. Çünkü bu yaklaşım, hanelerin gerçek gelirlerinin minimal ihtiyaçlarını karşılayacak gelire eşit olması gerektiğini varsayar ve sıbjektiftir (Gustafsson vd., 2004: 1091).

MGS'nin cevabı sadece hanehalkının cari gelir düzeyine bağlı değildir. Hanehalkının karakteristik özellikleri de bu cevabın büyütüldüğünü belirleyebilmektedir. Şüphesiz en önemli karakteristik özellik hanehalkı büyütüldür ve bu özellik sayesinde uygun regresyon modelleri ile hanehalkı eşdeğerlik ölçegine¹ ulaşılmasına çalışılmaktadır. Literatürde uygulama alanı bulmuş diğer özellikler ise; hanehalkının yaşadığı yer,

¹ Hanehalkı eşdeğerlik ölçegi ile ilgili olarak bakınız; Lanjouw ve Ravallion (1995).

hanehalkı reisinin eğitim durumu, yaşı, cinsiyeti ve iş gücüne katılımı ile hanehalkına gelir getirenler, hane halkın zorunlu sabit harcamaları, hanehalkının gelir değişimlerindeki hareketler² ve hanehalkının tüketimi³ şeklindedir. Bu çerçevede hanehalkı büyülüklüğü dikkate alınarak 1'nolu denklem tekrar gözden geçirildiğinde:

$$\log(Y_{min}) = a_0 + a_1 \log(Y) + a_2 \log(hhb) \quad (2)$$

şeklinde ifade edilmektedir ve $Y_{min} = Y$ kabul edildiğinde ise:

$$(1-a_1) \log(Y) = a_0 + a_2 \log(hhb) \quad (3)$$

denklemi elde edilmektedir. Bu denklemde sубjektif yoksulluk çizgisine göre hanehalkı büyülüğünün esnekliği $a_2 / (1-a_1)$ 'dır (Milanovic ve Jovanovic, 1999: 3).

Diğer hanehalkı özellikleri dikkate alınarak 2'nolu denklem düzenlenendiğinde ise:

$$\log(Y_{min}) = a_0 + a_1 \log(Y) + a_2 \log(hhb) + a_3 \log(X_i) \quad (4)$$

elde edilmektedir. Bu denklemde X_i diğer hanehalkı özelliklerini ifade etmektedir ve a_0, a_1, a_2, a_3 ve a_4 gibi parametrelerin tahmin edilmesinden sonra sубjektif yoksulluk çizgisi (SYÇ), kesişim yöntemini ile:

$$\log(SY\dot{C}) = Y_{min} = (a_0 + a_2 X_i) / (1 - a_1) \quad (5)$$

şeklinde ifade edilebilmektedir.

Sубjektif yoksulluk çizgisi yaklaşımı geleneksel olarak kullanılan yoksulluk yaklaşımlarından farklıdır. Gerekli tüketimi ve belirli bir mal sepetini (genellikle uzun bir süreyle hesaplanan mutlak yoksulluk gibi) temel alan yoksulluk çizgisi tahminleri yerine, bu yaklaşım haneler veya bireyler için neyin gerekli olduğuna odaklanmıştır. Bu nedenle, bu yaklaşım daha basit süreçleri önermekte ve daha az veriye ihtiyaç duymaktadır. Tüketim temelli yoksulluk çizgileri uzmanlarca belirlenirken, sубjektif yoksulluk çizgisi insanların ne düşündüğünün sonucunu ortaya koymaktadır. Dolayısıyla bu yöntem, aynı zamanda, yoksulluk yaklaşımı açısından daha demokratiktir. Bu yaklaşımı daha fazla akademik ilginin olmasının ve bu yaklaşımın kolay

² De Vos ve Garner (1991), ilk defa hanehalkının sabit harcamaları ile MGS cevaplarını analiz etmiştir. Bu değişkene ek olarak haneye gelir getirenler, hanehalkı reisinin yaşı, eğitimi, cinsiyeti, hanenin yaşadığı bölge ve hanenin gelir değişimleri analize dahil edilmiştir.

³ Pradhan ve Ravallion (2000), hanehalkının barınma, gıda ve giyinme ihtiyaçlarını minimum gelir sorusu olmaksızın hanehalklarına sorarak Jamaika ve Nepal'i analiz etmiştir.

anlaşılabilmesinin en önemli nedeni, insanların, uzmanlardan ziyade, gelir ve tüketim yeterliliklerini kendi algıları çerçevesinde ifade edebilmeleridir (Gustafsson vd., 2004: 1092).

3. Minimum Gelir Sorusunu Temel Alan Sıbjektif Yoksulluk Uygulamaları

Minimum gelir sorusuna odaklı sıbjektif yoksulluk yaklaşımı ilk defa Goedhart vd. (1977) tarafından 1975 Hollanda hanehalkı araştırmaları çerçevesinde incelemiştir. Bu araştırmada hanehalklarına aşağıdaki soru sorulmuştur (Goedhart vd., 1977: 510):

“Ailenizin şartları dikkate alındığında, aileniz için mutlak minimum olabilecek net hane gelirinizin ne kadar olması öğrenilmek istenmektedir. Bununla ifade edilmek istenen şey, eğer bu gelir düzeyinden daha az bir gelire sahip olursanız tüm ihtiyaçlarınızı karşılayamayacak olmanızdır.”

“Benim (Bizim) şartlarımız dikkate alındığında haftalık/aylık/yıllık mutlak minimum net aile geliriniz ne kadar olmalıdır?”

Bu sorunun cevabı ise hanehalklarının minimum geliri olan Y_{min} 'i oluşturmaktadır. Kesişim yöntemi ile tahmin edilen sıbjektif yoksulluk çizgisi başta hanehalkı büyülüğu, hanehalkı reisinin cinsiyeti, hanenin yaşadığı bölge ve gelir dilimleri itibarıyle literatürde inceleme alanı bulmuştur. Sıbjektif yoksulluk çizgileri genel itibarıyle objektif yoksulluk çizgilerinin üstünde olma eğilimindedir.

Van Prag vd. (1980) Avrupa Birliği'ne üye ülkeler olan Hollanda, Belçika, Lüksemburg, Fransa, İtalya, Almanya, Danimarka, İngiltere, İrlanda ve Kuzey İrlanda için yapmış olduğu çalışmada, sıbjektif yoksulluk profilinin üye ülkeler açısından oldukça farklı düzeylerde ve yüksek olduğu, hanehalkı büyülüklere göre de değişim gösterdiği, ancak politika önerileri için örnöklem büyülüğünün yeterli olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Colasanto vd. (1984) Amerika Birleşik Devletleri (ABD) için yapmış olduğu çalışmada hanehalkı büyülüğu ile birlikte hanehalkı reisinin yaşı, cinsiyeti ve hanehalkının yaşadığı bölgenin de yoksulluk eşikleri üzerinde etkili olduğu ileri sürmüştür. Danziger vd. (1984) ve Garner ve Short (2005) ise ABD için yapılan çalışmada Colasanto (1984)'e benzer sonuçlara ek olarak, sıbjektif yoksulluk yaklaşımının objektif yaklaşımı göre daha az maliyetli ve pratik olduğunu ifade etmiştir.

Yoksulluğun ölçülmesine yönelik yaklaşım farklılarının karşılaştırımlı analizinde Kapteyn vd. (1988), Hagaars ve De Vos (1988) ve Flik ve Van Prag (1991) Hollanda'yı analiz etmişlerdir. Bu çalışmalarda sosyal alt gruplar açısından sıbjektif yoksulluk eşiklerinin objektif eşiklerden daha yüksek olma eğiliminde olduğu ve sıbjektif yoksulluğa ilişkin çalışmaların panel veriler dikkate alınarak yapılması gerektiği ifade edilmiştir.

De Vos ve Garner (1991), Saunders vd. (1994) ve Garner ve De Vos (1995) MGS yaklaşımını kullanarak sırası ile Hollanda ve ABD, Avustralya ve İsviçre ve Hollanda ile ABD'yi karşılaştırmışlardır. De Vos ve Garner'in (1991) hanehalkı sabit harcamalarını dikkate alan çalışmasında sубjektif yoksulluk çizgisinin resmi yoksulluk çizgilerinden daha yüksek olduğu ve bu yüksekliğin Amerika Birleşik Devletleri'nde Hollanda'dan daha fazla olduğu gözlenmiştir. Saunders vd.'ne (1994) göre ise, sубjektif yoksulluk Avustralya'da daha yüksektir. Buna ek olarak, İsviçre'de gençlerde, Avustralya'da yaşı ve tek ebeveynli ailelerde yüksek yoksulluk oranları gözlenmiştir. Garner ve De Vos (1995) ilk çalışmalarından farklı olarak, Hollanda ve ABD karşılaştırmada, açıklayıcı değişken olarak gelir ile birlikte hanehalkı harcamalarını da dikkate almış ve farklı harcama kategorilerinin farklı etkilere sebep olduğunu ifade etmiştir. Buna ek olarak, bu iki ülkede sorulan MGS'nin yoksulluğu adres gösterecek şekilde anlaşılmadığı da ileri sürülmüştür (Garner ve De Vos, 1995: 131).

Milanovic ve Jovanovic (1999), 1993–96 yılları arasında Rusya'da yaşanan resesyon döneminde, MGS'yi dikkate alarak sубjektif yoksulluk yaklaşımı ile gelir algısının nasıl bir değişim izlediğini incelemiştir. Rusya'da yaşanan resesyonun kişi başına gelir ile birlikte minimum gelir algısını da düşürme eğiliminde olduğunu, ancak bu algıdaki düşüşün bölgeler arasında ve farklı gelir düzeylerinde oldukça farklı sonuçlara sahip olduğunu ifade etmişlerdir (Milanovic ve Jovanovic, 1999: 555–556).

Pradhan ve Ravallion (2000) Jamaika ve Nepal gibi gelişmekte olan ülkelerde MGS ile sубjektif yoksulluğa ulaşmanın zor olduğu, bunun yerine tüketim yeterlilik sorularının hanehalkı araştırmalarında yer alması gerektiği sonucuna ulaşmıştır. Çünkü, yazarlara göre, gelişmekte olan ülkelerde hanehalkları bu sorulara duyarlı cevaplar verememektedir. Herrera vd. (2006) ise Madagaskar ve Peru gibi gelişmekte olan ülkelerde MGS ile sубjektif refah göstergeleri arasında pozitif korelasyon olduğunu, ancak bu ilişkinin Madagaskar gibi görece daha yoksul ülkede düşük iken, Peru'da daha güçlü olduğunu ileri sürmüştür (Herrera vd., 2006: 23). Gelişmekte olan bir diğer ülke Çin'de ise, Gustafsson vd. (2004) kentsel bölgelerdeki sубjektif yoksulluğun resmi yoksulluk oranlarına yakın olduğunu sonucuna varmıştır. Ancak toplumun tamamı için, özellikle kentsel bölgeler arasında sубjektif yoksulluk önemli farklılık göstermektedir. Ayrıca sубjektif yoksullukla hanehalkının eğitim düzeyi ve işgücü piyasasındaki konumu yakından ilişkilidir (Gustafsson vd., 2004: 1105). Çin'den farklı şekilde Bağdadioğlu ve Başaran (2011) Türkiye'de kentsel bölgelerde 2003 yılında sубjektif yoksulluk oranlarının resmi yoksulluk oranlarından daha yüksek olduğunu ileri sürmüştür. Buna ek olarak hükümet transfer politikalarının gelir algısında önemli olduğu da vurgulanmıştır (Bağdadioğlu ve Başaran, 2011: 324).

Literatürde sубjektif yoksulluğu MGS ile açıklamaya çalışan tüm bu çalışmalarla ortaya çıkan genel eğilim, resmi yoksulluk eşigidenden daha yüksek bir yoksulluk eşiği düzeyidir. Bu durum hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkeler için

geçerlidir. Buna ek olarak MGS'nin soruyu cevap verenler açısından anlaşılması ve anket tasarımlı, çalışmaları ciddi biçimde etkileyebilmektedir. Ayrıca hanehalklarının yaşadıkları bölgelerdeki maliyet ve/veya fiyatlar genel düzeyindeki farklılıklar, hanehalkı büyülüğü, hanehalkının eğitim, yaş, sağlık durumu, çocukların yaş profili ve istihdam durumu gibi birçok değişkenin de çeşitli ülke uygulamalarında açıklayıcı değişken olarak kullanıldığı görülmektedir. Sonuç olarak gelişmiş ülke uygulamalarıyla birlikte, özellikle günümüzde gelişmekte olan ülke uygulamalarını da içine alan sıbjektif yoksulluk yaklaşımı, metodolojik sorunlarına karşın daha az maliyetli olması ve yoksulluğu demokratik yönlerle hanehalkının duyarlılığına göre analiz edebilmesi nedeniyle, sosyal politikaların oluşturulmasında kullanılabilen bir yaklaşım olarak karşımıza çıkmaktadır.

4. Çalışmada Kullanılan Veriler

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), Türkiye'de 2001 yılında yaşanan ekonomik krizin hanehalkı üzerindeki ekonomik ve sosyal etkilerini izlemek üzere, 2002 yılından itibaren düzenli olarak hanehalkı bütçe anketi verilerini kamuoyunun ve araştırmacıların hizmetine sunmaktadır. Bu anketlerin asıl amacı, hanehalkı tüketim harcamalarına ilişkin değişimlerin izlenmesidir. 2002 yılından günümüze kadar yayınlanan bu anketlerde, en kapsamlı ve en geniş örnek hacimli hanehalkı araştırması 2003 yılı “Hanehalkı Bütçe Anketi”dir. Bu anket, 25.764 örnek hanehalkı haemi ile 1 Ocak – 31 Aralık 2003 tarihleri arasında, Türkiye geneli, kent, kır, NUTS (Düzey)¹⁴ ve NUTS (Düzey)2 ayrımda tüketim harcaması, gelir dağılımı ve hanehalkı sosyo-ekonomik göstergelerine ilişkin veriler sunmaktadır. Ayrıca bu ankette Türkiye'de ilk defa hanehalkının minimum ihtiyaçlarını karşılamasına ilişkin minimum gelir sorusuna da yer verilmiştir.

2003 yılı hanehalkı bütçe anketinde hanehalkı değişkenlerinde yer alan ve hanehalkı reisine yönelik asgari gelir sorusunda: “Hanenin yaşamını asgari düzeyde idare ettirmesi için gerekli olan asgari gelir” nedir sorusu yer almaktadır. Bu sorunun açıklama kısmında: “Hanenin öncelikle beslenme, barınma, ulaşım vb. temel ihtiyaçlarını sağlayacak derecede standart bir yaşam sürdürmek durumunda kaldığında ihtiyaç duyacağı aylık geliri TL cinsinden kaydedilmiş” ifadesi yer almaktadır (TUİK, 2003: 186). 2003 yılında başlanan MGS'ye ait cevapların toplanması, en güncel hanehalkı bütçe anketi olan 2008 yılına kadar devam etmiştir. Ancak 2004 yılından günümüze kadar yayınlanan hanehalkı bütçe anketleri sadece Türkiye geneli, kır ve kent ayrımda veri sunmakta, NUTS1 ve NUTS2 düzeyinde veri bulunmamaktadır.

¹⁴ NUTS (*Nomenclature of Territorial Units for Statistics*); Avrupa Birliği ülkelerinin kullandığı istatistik bölge sınıflandırmasıdır. Türkiye için üç NUTS bölgeleme düzeyi vardır. NUTS1 12 bölgeyi, NUTS2 26 bölgeyi ve NUTS3 ise 81 ili kapsamaktadır.

Bu çalışma, 2003 yılından başlayarak 2008 yılını da içeren hanehalkı bütçe anketi verilerini kullanmaktadır. Hanehalkı yıllık kullanılabilir geliri anlamsız olan ve MGS cevabının olmadığı hanehalkları çıkarılarak yapılan çalışmada, kullanılan verilerin örnek büyülükleri 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 ve 2008 yılları için sırası ile 25.762, 8.010, 8.020, 8.556, 8.542 ve 8.543'dür. Anılan yıllar için TÜİK'in yayımladığı örnek büyülükleri ise sırası ile 25.764, 8.544, 8.554, 8.558, 8.548 ve 8.549'dur.

5. Türkiye'de Sübjektif Yoksulluk Eşikleri

Tablo 1 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 ve 2008 yıllarına yönelik olarak, Türkiye için belirlenmiş iki modele ilişkin sonuçları göstermektedir. İlk modelde, birinci sütunda, hanehalkı yıllık kullanılabilir gelirinin ve hanehalkı büyülüğünün logaritması dikkate alınmıştır. İkinci modelde ise birinci modeldeki verilere ek olarak kır ve kent kukla değişkenleri modele dahil edilerek analiz yapılmıştır.

Her iki modelde de beklenildiği üzere ve literatüre benzer şekilde MGS cevapları ile hanehalkı geliri arasında pozitif bir ilişki göze çarpmaktadır. Analiz edilen tüm yıllar için, kır-kent değişkenleri modele eklendiğinde gelirin etkisinde azalma, hanehalkı büyülüğünün etkisinde ise yükselme ortaya çıkmaktadır. Ancak literatürün aksine hanehalkı büyülüğünün etkisi çok yüksek değildir. Kesişim katsayısı 2003 ve 2004 yıllarında yüksekken, bu katsayında Türk Lirası'ndan altı sıfırın atıldığı 2005 yılından itibaren düşüş görülmüştür.

Her iki modelde de bağımsız değişkenlerin katsayıları ve kesişim katsayıları anlamlı ve önemli büyülükler sahiptir. Modellere açıklayıcı değişkenler eklendikçe, tüm yıllar için açıklayıcılık düzeyinde artış göze çarpmaktadır. En yüksek R^2 değerine sahip, yani en yüksek açıklayıcılık düzeyine sahip yıllar 2004 ve 2008 yıllarıdır. Kır kukla değişkeninin etkisi yıllara göre farklılık göstermektedir. Bu değişkenin en büyük değere sahip olduğu yıl 2008 iken, en düşük değere sahip olduğu yıl 2004'tür. Buna ek olarak, kırdaki etki her yıl için negatif değere sahiptir ve teorik olarak kırda yaşam maliyetlerinin daha düşük olduğunu ifade edebilmektedir.

Tablo: 1
Sübjektif Yoksulluk Çizgisi için Anket Örneklemi ile Ağırlıklandırılmış Regresyon Sonuçları
(2003–2004–2005–2006–2007–2008)

Bağımlı Değişkenler	Bağımsız Değişken: MGS verilen cevabin logaritması											
	2003 yılı				2004 yılı				2005 yılı			
	Model I		Model II		Model I		Model II		Model I		Model II	
	Katsayı	Standart Hata	Katsayı	Standart Hata	Katsayı	Standart Hata	Katsayı	Standart Hata	Katsayı	Standart Hata	Katsayı	Standart Hata
Kesişim Katsayısı	14.56*	0.13	15.04*	0.12	14.25*	0.22	14.59*	0.22	5.77*	0.09	6.05*	0.09
Yıllık Hanehalkı Harcanabilir Gelir Logaritması	0.35*	0.005	0.33*	0.005	0.37*	0.009	0.36*	0.009	0.35*	0.01	0.33*	0.01
Hane Büyüklüğünün logaritması	0.05*	0.007	0.068*	0.007	0.05*	0.01	0.06*	0.01	0.07*	0.01	0.09*	0.01
Kır			-0.13*	0.007			-0.07	0.01			-0.15	0.01
R ²	0.277		0.292		0.315		0.32		0.295		0.318	
F-değeri	2200.69		1632.22		813.67		577.6		656.41		531.6	
Gözlem Sayısı	25.759		25.759		8010		8010		8020		8020	
	2006 yılı				2007 yılı				2008 yılı			
	Model I		Model II		Model I		Model II		Model I		Model II	
	Katsayı	Standart Hata	Katsayı	Standart Hata	Katsayı	Standart Hata	Katsayı	Standart Hata	Katsayı	Standart Hata	Katsayı	Standart Hata
Kesişim Katsayısı	5.79*	0.08	6.07*	0.08	5.65*	0.08	6.01*	0.09	5.63*	0.08	6.00*	0.08
Yıllık Hanehalkı Harcanabilir Gelir Logaritması	0.36*	0.008	0.33*	0.009	0.38*	0.09	0.35*	0.009	0.39*	0.008	0.35*	0.008
Hane Büyüklüğünün logaritması	0.05*	0.01	0.06*	0.01	0.04*	0.01	0.06*	0.01	0.04*	0.01	0.06*	0.01
Kır			-0.13	0.01			-0.17	0.01			-0.18	0.01
R ²	0.269		0.286		0.282		0.306		0.310		0.335	
F-değeri	899.6		656.8		889.0		695.2		1122.18		914.35	
Gözlem Sayısı	8556		8556		8542		8542		8543		8543	

Not: Kent değişkeni kukla değişken tuzağı nedeniyle çıkarılmıştır.

* 0.01 düzeyinde katsayıların anlamlılığını göstermektedir.

Tablo 2, hanehalkı büyüklüklerine göre, sırasıyla TÜİK'in açıklamış olduğu gıda ve gıda dışı yoksulluk eşiklerini, Model 1'e göre hesapladığımız sубjektif yoksulluk eşiklerini, MGS cevaplarının ortalamasını ve hanehalkı kullanılabılır gelirini analiz edilen dönemde yıllık olarak göstermektedir. Türkiye'de hanehalkı büyüklüğü ile hanehalkı yıllık kullanılabılır gelir arasındaki pozitif korelasyon, hem MGS cevaplarının ortalamalarında hem de Model I çerçevesinde hesapladığımız yoksulluk eşikleri ile birlikte, TUİK'in açıklamış olduğu gıda-gıda dışı yoksulluk eşiklerinde görülmektedir. Tablo 2'de göze çarpan en önemli özellik hanehalkı büyüklüğünün artması ile birlikte, özellikle dört kişilik hanehalkı büyüklüğüne kadar, MGS cevaplarının ortalamaları ile hesapladığımız sубjektif yoksulluk eşikleri arasındaki açıklığın artmasıdır. Buna karşın tam ters bir etki de ortaya çıkmaktadır. Şöyled ki; hanehalkı büyüklüğünün artması ile, hesaplanan sубjektif yoksulluk eşikleri ile birlikte resmi yoksulluk eşikleri arasındaki açıklık kapanmakta, bazı yıllarda hanehalkı büyüklüğü arttıkça resmi yoksulluk eşininin sубjektif yoksulluk eşinden daha yüksek olduğu görülmektedir. 2003 yılında altı ve üstü, 2007 ve 2008 yıllarında ise yedi ve sekiz kişilik hanehalklarında resmi yoksulluk eşikleri sубjektif yoksulluk eşiklerinden daha yüksektir.

Literatüre benzer şekilde tüm yıllar için; geliri az olan hanehalklarının ihtiyaçlarını karşılayacak geliri tahmin ederken düşük bir bekleni içinde olmalarına karşılık, tersi durumda ise daha yüksek bir tahmin düzeyine sahip olunmamasıdır. Ancak bu bekleni özellikle tüm yıllar için üç ve dört kişilik hanehalklarının diğerlerine göre daha yüksek ortalama kullanılabılır gelir elde etmeleri nedeniyle, hanehalkı büyüklüğünden farklı olarak önce artan ancak sonra azalan bir seyir izlemektedir.

Türkiye geneli kır ve kent ayrıımında gıda ve gıda dışı yoksulluk eşiklerini TÜİK resmi olarak açıklamadığından, Tablo 2'ye benzer şekilde Model II kullanılarak bir karşılaştırma yapılamamaktadır. Ancak TÜİK'in hanehalkı büyüklüklerine göre açıklamış olduğu ve yukarıda analiz ettiğimiz eşikler kullanılarak, Türkiye geneli kır ve kent ayrıımını dikkate almak suretiyle hesaplanan resmi yoksulluk oranları ile Model II çerçevesinde hesaplanan yoksulluk oranları bir sonraki başlıkta ele alınacaktır.

Tablo: 2

**Hanehalkı Büyüklüğüne göre Resmi Yoksulluk Eşikleri^a ve Sübjektif Yoksulluk Eşikleri (Model 1 ile elde edilen)
(Yıllık TL)**

Hanehalkı Büyüklüğü	2003 Yılı				2004 Yılı				2005 Yılı			
	Resmi Yoksulluk	Sübjektif Yoksulluk	MGS Cevaplarının Ortalaması	Yıllık Kullanılabilir Gelir Ortalaması	Resmi Yoksulluk	Sübjektif Yoksulluk	MGS Cevaplarının Ortalaması	Yıllık Kullanılabilir Gelir Ortalaması	Resmi Yoksulluk	Sübjektif Yoksulluk	MGS Cevaplarının Ortalaması	Yıllık Kullanılabilir Gelir Ortalaması
1	2.232	5.350	7.228	6.727	2.280	6.600	7.660	7.910	2.592	7.187	8.774	9.773
2	3.360	5.620	8.200	8.968	3.456	7.080	9.300	11.100	3.924	7.785	9.801	12.039
3	4.248	5.790	9.435	10.857	4.356	7.290	10.800	13.200	4.968	8.103	11.510	15.435
4	5.004	5.970	9.637	10.945	5.148	7.510	11.200	13.600	5.844	8.434	11.901	15.887
5	5.712	6.100	9.010	9.935	5.856	7.670	11.400	12.400	6.684	8.604	11.170	14.095
6	6.372	6.210	8.905	9.900	6.516	7.820	9.760	11.000	7.440	8.778	10.762	13.697
7	6.984	6.280	8.744	9.735	7.164	7.980	9.410	11.800	8.148	8.955	10.258	12.914
8	7.548	6.340	9.050	9.615	7.788	8.060	10.500	10.700	8.844	9.136	10.097	11.989

Hanehalkı Büyüklüğü	2006 Yılı				2007 Yılı				2008 Yılı			
	Resmi Yoksulluk	Sübjektif Yoksulluk	MGS Cevaplarının Ortalaması	Yıllık Kullanılabilir Gelir Ortalaması	Resmi Yoksulluk	Sübjektif Yoksulluk	MGS Cevaplarının Ortalaması	Yıllık Kullanılabilir Gelir Ortalaması	Resmi Yoksulluk	Sübjektif Yoksulluk	MGS Cevaplarının Ortalaması	Yıllık Kullanılabilir Gelir Ortalaması
1	2.928	8.519	8.635	9.261	3.396	9.045	11.628	11.041	4.092	10.199	10.613	10.905
2	4.416	8.955	10.855	14.089	5.136	9.509	12.619	15.056	6.180	10.721	13.057	16.560
3	5.592	9.321	12.689	17.354	6.480	9.799	14.306	18.558	7.812	11.048	15.759	21.956
4	6.588	9.509	12.846	17.837	7.656	9.997	14.761	20.083	9.204	11.271	16.083	22.301
5	7.524	9.701	12.057	16.608	8.736	10.199	13.957	17.978	10.488	11.499	14.895	21.670
6	8.364	9.799	11.915	16.523	9.708	10.301	13.501	17.302	11.712	11.614	14.345	20.156
7	9.192	9.897	11.137	14.285	10.668	10.405	13.225	16.520	12.792	11.731	13.849	18.721
8	9.972	10.097	12.520	16.837	11.580	10.509	13.625	15.720	13.848	11.849	13.283	17.168

a : TUİK'in açıklamış olduğu hanehalkı büyülüğine göre resmi yoksulluk eşikleridir. Ayrıntılı bilgi için bkz. TUİK 2008 Yoksulluk Çalışması Haber Bülteni; <<http://www.tuik.gov.tr/ZipGetir.do?id=25&class=once>>, 29.09.2012.

6. Sübjektif ve Resmi Yoksulluk Oranlarının Karşılaştırması

Bu başlıkta, Türkiye'de 2003–2008 yılları arasında yukarıdaki analizimiz çerçevesinde ortaya çıkan sübjektif yoksulluk eşikleri kullanılarak kafa sayısı endeksi⁵ olarak da tanımlanan yoksulluk oranları ile resmi yoksulluk oranları karşılaştırılmaktadır. 2003–2008 yılları arasında, TÜİK'in yayımlamış olduğu resmi yoksulluk eşiklerinin değerleri sadece hanehalkı büyülüklüğü dikkate alınarak açıklandığından, karşılaştırıldığında sadece bu değişken dikkate alınacaktır. Dördüncü başlıkta açıkladığımız nedenlerden ötürü, TÜİK'in yayımlamış olduğu verilerin örnek hacimlerinden çalışmamızın örnek hacimlerinin farklı olması nedeniyle, resmi yoksulluk oranları ile TÜİK'in açıklamış olduğu eşiklerle hesapladığımız yoksulluk oranları arasında küçük farklılıklar gözlenmektedir. Bu nedenle, TÜİK'in açıklamış olduğu eşiklerle hesapladığımız gıda-gıda dışı harcamaları esas alan göreli yoksulluk oranları analiz edilecektir.

Model I ışığında hanehalkı büyülüklere göre yoksulluk oranlarının karşılaştırılması Tablo-3'te gösterilmektedir. 2003 ile 2008 yılları arasında TÜİK'in gıda-gıda dışı harcamaları dikkate alarak açıklamış olduğu resmi yoksulluk oranlarında, 2006 yılına kadar hızlı bir azalma gözlenirken, 2006–2008 yılları arasında yoksulluk oranının artmasına karşın genel olarak 2003'te %23.78 iken, 2008'de %18.78 düzeyine düşmüştür. Anılan yıllarda sübjektif yoksulluk oranlarında ise bir düşüş gözlenmesine karşın bu oldukça düşük bir seviyededir. Objektif yoksullüğün tersine, 2003 yılında %35.73 olan sübjektif yoksulluk 2006 yılına kadar artarak %38.63 seviyesine ulaşmıştır. 2007 ve 2008 yıllarında ise sırası ile %32.17 ve %31.36 ile son altı yıldaki en düşük seviyelerine ulaşmıştır. Kısacası bireysel gelir gereksinimleri dikkate alındığında, Türkiye'de yaklaşık olarak toplumun üçte biri kendini yoksul hissetmektedir. Literatüre benzer şekilde, sübjektif yoksulluk oranları resmi yoksulluk oranlarına göre yüksek seyretmektedir. Türkiye genelinde objektif ve sübjektif yoksulluk oranları arasındaki açıklığın en yüksek olduğu yıl 2006 iken, en düşük olduğu yıllar 2003 ve 2008'dir. Genel olarak, objektif yoksullukta üç kişilik hanehalkı büyülüğine kadar yoksulluk oranları azalan bir seyr (2003 yılı hariç) izlemekte, sonraki hanehalkı büyülüklерinde ise hızla artmaktadır. Sübjektif yoksullukta ise, tek kişilik hanehalklarında en yüksek yoksulluk oranları gözlenmekte, ardından özellikle dört kişilik hanehalkı büyülüğine kadar bu yüksek oran azalmakta, beş ve daha yüksek hanehalkı büyülüklерinde ise tekrar artmaktadır. Hanehalkı büyülüklüğü arttıkça objektif ve sübjektif yoksulluk oranları arasındaki açıklık azalmakta, hatta bazı hanehalkı büyülüklерinde objektif yoksulluk oranı sübjektif yoksulluk oranını geçmektedir. Bu durum 2003 ve 2008 yıllarında altı ve üstü, 2004 yılında yedi ve sekiz, 2007 yılında ise sekiz kişilik hanehalkı büyülüğünde gözlenmektedir. Model 1 çerçevesinde ulaşılan sonuç, özellikle anılan yıllarda yaklaşık

⁵ *Kafa Sayısı endeksi yoksul hanehalkı sayısının toplam hanehalkı sayısına oranı olarak tanımlanmaktadır.*

olarak yıllık ortalama %4,5⁶ büyümeye oranının yakalandığı dönemde, objektif yoksulluk oranlarında hızlı bir düşüş gözlenmesine karşılık, bireysel yoksulluk algısında aynı düşüşün gözlenmemesidir.

Tablo 4, Model-II ile hesaplanan kent ve kır ayrılmada sıbjektif yoksulluk oranları ile objektif yoksulluk oranlarını göstermektedir. Türkiye genelinde, 2008 yılı hariç tüm yıllarda sıbjektif yoksulluk oranı, hem kentte hem de kırda, objektif yoksulluk oranından daha yüksektir. Ayrıca her iki yoksulluk tanımında da yoksulluk oranları kırda, kente göre daha yüksek seyretmektedir. 2008 yılında Türkiye genelinde kentte sıbjektif yoksulluk oranı objektif yoksulluk oranından daha düşüktür. Anılan yılda Türkiye genelinde objektif yoksulluk %12,9 iken, sıbjektif yoksulluk %11,79 düzeyindedir. Modele kır ve kent değişkenleri eklendiğinde, kentte sıbjektif yoksulluk oranında, özellikle 2004 yılından itibaren, düşüş gözlenirken, kırda ise tersine sıbjektif yoksulluk oranlarında artış gözlenmektedir. Bu durum kırda yaşam maliyetlerinin düşük olmasına karşılık, gelir gereksiniminin yüksekliğini ifade eder niteliktedir.

Model I'ye benzer olarak hanehalkı büyülüğünün artmasıyla birlikte, hem kırda hem de kentte, resmi yoksulluk oranları önce düşmekte sonra özellikle iki ve üç kişilik hanehalkı büyülüğinden sonra artış göstermektedir. Analiz kapsamındaki yıllarda, kır ile kent arasında, resmi yokluk oranlarının açıklığı hanehalkı büyülüğu arttıkça kapanmaktadır. Yani hanehalkı büyülüğu arttıkça hanenin yaşadığı yerin maliyetlerinden ziyade, hanenin maliyetleri önem kazanmaktadır. Benzer bir durum sıbjektif yoksulluk oranları için de tüm yıllarda geçerlidir. Objektif yoksulluk oranlarından farklı olarak, sıbjektif yoksulluk oranlarında tüm yıllarda hanehalkı büyülüğu arttıkça, özellikle dört kişilik hanehalkı büyülüğine kadar, kentte ve kırda yoksulluk oranları azalmakta, ardından beş ve üstü hanehalkı büyülüklерinde yoksulluk oranları artmaktadır.

⁶ Bkz.

<http://www.treasury.gov.tr/irj/go/km/docs/documents/Treasury%20Web/Statistics/Economic%20Indicators/egosterge/Sunumlar/Ekonomi_Sunumu_TR.pdf>, s. 13, 13.12.2010.

Tablo: 3
Hanehallı Büyüklüğü, Resmi ve Sübjektif Yoksulluk Oranları (Model 1)

Hanehallı Büyüklüğü	2003 Yılı		2004 Yılı		2005 Yılı		2006 yılı		2007 Yılı		2008 Yılı	
	Resmi Yoksulluk Oranları	Sübjektif Yoksulluk Oranları	Resmi Yoksulluk Oranları	Sübjektif Yoksulluk Oranları	Resmi Yoksulluk Oranları	Sübjektif Yoksulluk Oranları	Resmi Yoksulluk Oranları	Sübjektif Yoksulluk Oranları	Resmi Yoksulluk Oranları	Sübjektif Yoksulluk Oranları	Resmi Yoksulluk Oranları	Sübjektif Yoksulluk Oranları
1	14.07	56.18	12.94	63.43	12.54	49.13	10.64	59.57	10.34	53.92	15.67	56.41
2	12.76	41.69	7.33	38.04	7.71	40.21	8.03	41.09	6.66	35.05	10.03	38.19
3	15.56	31.55	8.89	33.78	8.19	28.60	6.88	32.90	8.75	31.90	11.70	27.02
4	20.66	29.94	11.94	32.53	12.91	31.61	11.40	31.60	13.15	26.71	16.73	24.27
5	30.80	34.75	21.99	35.41	21.27	35.75	19.36	43.65	19.47	30.73	24.09	29.62
6	39.01	37.93	31.01	37.34	30.87	38.70	24.76	43.91	30.05	34.14	34.34	30.54
7	46.23	40.61	46.73	41.43	38.98	43.77	38.65	51.53	38.26	38.26	40.00	36.61
8	42.35	41.61	54.77	41.71	46.08	51.96	36.99	43.35	46.49	31.35	50.63	36.88
Türkiye Geneli	23.78	35.73	17.78	36.33	17.53	35.79	14.95	38.63	16.26	32.17	18.78	31.36

Tablo: 4
Hanehallı Büyüklüğü, Resmi ve Sübjektif Yoksulluk Oranları (Model 2)

Hanehallı Büyüklüğü	2003 Yılı		2004 Yılı		2005 Yılı		2006 yılı		2007 Yılı		2008 Yılı	
	Resmi Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Sübjektif Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Resmi Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Sübjektif Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Resmi Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Sübjektif Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Resmi Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Sübjektif Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Resmi Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Sübjektif Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Resmi Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)	Sübjektif Yoksulluk Oranları (Kent/Kır)
1	7.89/33.33	50.56/70.18	6.75/33.33	64.14/79.17	6.10/31.08	42.25/75.68	4.21/23.91	38.42/69.57	5.38/21.88	30.94/78.13	6.03/34.45	25.86/76.47
2	7.65/23.53	38.79/48.73	3.58/15.11	45.38/56.59	5.26/13.14	24.12/73.72	3.41/17.37	26.07/64.59	2.87/13.80	19.87/60.40	4.55/20.41	12.76/52.62
3	12.94/24.72	32.38/37.04	6.78/15.89	35.54/48.22	5.70/16.67	22.87/65.03	4.20/14.47	15.28/46.87	5.20/19.65	14.25/53.93	8.15/22.66	10.11/44.28
4	18.09/30.13	31.14/34.65	8.16/24.03	43.95/45.16	9.72/23.77	20.70/64.34	9.14/18.45	15.74/53.78	9.62/23.33	15.28/42.98	13.08/22.66	8.87/40.72
5	27.14/39.16	35.55/36.54	18.51/29.89	45.75/47.88	16.67/31.55	23.86/64.79	14.98/30.18	17.22/58.53	14.13/32.44	18.65/80.70	16.69/40.05	11.50/45.78
6	34.21/46.80	36.55/38.98	22.63/43.65	45.79/53.57	25.00/39.15	23.23/66.55	17.36/36.96	18.24/59.06	20.36/44.36	23.16/82.71	24.14/49.41	14.06/81.96
7	41.06/52.73	39.50/39.65	40.91/53.79	63.07/53.10	31.37/46.25	37.91/70.63	29.14/49.67	26.86/64.24	30.00/48.23	27.06/78.72	34.73/46.88	17.96/76.56
8	39.05/45.43	39.46/46.88	51.89/58.06	58.49/50.54	40.00/51.92	40.00/64.42	26.67/48.19	27.78/46.99	40.19/55.13	19.63/82.05	46.91/54.43	27.16/77.22
Türkiye Geneli	19.26/34.80	35.10/40.69	12.44/30.28	44.58/51.00	12.42/29.43	24.20/66.79	9.63/26.94	18.96/56.77	10.51/29.03	17.96/63.50	12.90/32.30	11.79/53.90

7. Sonuç

Bu çalışma, 2003 ile 2008 yılları arasında Türkiye için sıbjektif yoksulluğun profilini hanehalkı büyülüğu, kır-kent ve Türkiye genelinde analiz ederek, elde edilen sonuçları resmi yoksulluk rakamlarıyla kıyaslamaya çalışmıştır. Genel olarak, resmi yoksulluk oranı olarak analize dâhil edilmiş gıda-gıda dışı yoksulluk oranlarından daha yüksek bir sıbjektif yoksulluk oranına ulaşılmıştır. 2003 yılında %23.78 ile en yüksek düzeye ulaşan resmi yoksulluk oranı, 2006 yılına kadar azalmış, ardından son iki yılda artarak 2008 yılında %18.78 seviyesine ulaşmıştır. Objektif yoksulluğun tersine, sıbjektif yoksulluk 2003, 2004 ve 2005 yıllarında %35 düzeyinde yatay bir seyir izlerken, 2006'da %38.63 ile analize tabi yıllarda en yüksek düzeye ulaşmış ve ardından 2008 yılında %31.36'ya düşmüştür. İlgili yıllarda önemli bir ekonomik büyümeye patikası yakalayan Türkiye'de objektif yoksulluk oranlarında azalma gözlenmesine karşın, hanelerin gelir gereksinimlerini dikkate alan sıbjektif yoksulluk oranlarında büyük bir değişiklik göze çarpmamıştır. Kisacısı büyümeye, hanelerin gelir gereksinimlerini tatmin edecek düzeyde gözükmemektedir.

Literatüre benzer şekilde, Türkiye'de geliri az olanlar gelir gereksinimlerini düşük, geliri yüksek olanlar ise gelir gereksinimlerini yüksek tahmin etme eğilimindedir. Kir ve kent arasında var olan yaşam maliyetlerindeki farklılıklar nedeniyle, sıbjektif yoksulluk eşiklerinin ve oranlarının kir ve kente büyük farklılıklar gösterdiği gözlenmiştir.

Hanehalkı büyülüğu dikkate alındığında, resmi yoksulluğa benzer bir durum sıbjektif yoksullukta da göze çarpmaktadır. Resmi yoksulluğa göre, hanehalkı büyülüyü arattività yoksulluk oranlarında iki ve bazı yıllarda üç kişilik hanehalkı büyülüğine kadar azalma gözlenirken, sonraki hanehalkı büyülüklüklerinde bir artış söz konusudur. Sıbjektif yoksullukta ise dört kişilik hane büyülüğine kadar önce bir azalma, ardından da tekrar bir artış gözlenmektedir. Genellikle kente yaşam maliyeti 2006 hariç, yaklaşık olarak, kira göre %25 daha fazladır. Ancak maliyetler düşük olmasına rağmen, kırda gelir gereksinimi daha yüksek olduğundan, kırda hem sıbjektif hem de objektif yoksulluk oranları yüksektir. Özellikle 2007 ve 2008 yıllarında altı ve üstü hanehalkı büyülüklüklerinde, kırda yoksulluk oranı %80 düzeyindedir. Modellere açıklayıcı değişken eklendikçe yoksulluk oranlarının farklılaşması, yoksulluğu belirleyen faktörlerin sadece hanehalkı büyülüğü, kir ve kent şeklinde değişkenlere bağlı olmadığını göstermektedir. Bu anlamda yoksulluk sadece gelire bağlı bir değişken olmanın yanında çok boyutlu bir sorun olarak gözükmemektedir.

Tüm bu sonuçlara ek olarak, incelenen dönemde Türkiye'de, uzmanlar tarafından belirlenen bir mal ve hizmet sepetinin maliyetini dikkate alarak hesaplanan objektif yoksulluğun, bireylerin algularına dayanan ve daha demokratik olarak ifade edilebilen sıbjektif yoksulluktan daha düşük oranlarda seyrettiği görülmektedir. Bu çerçevede karar vericilerin, politika saptamalarında bu çeşit farklı yöntemlerle ulaşılan

sonuçları da dikkate almalarının politika hedeflerine ulaşmada daha sağlıklı olacağı düşünülmektedir.

Kaynakça

- Bağdadioğlu, N. ve A.A. Başaran (2010), “Poverty Perception and Government’s Transfer Policy in Turkey”, *The Empirical Economics Letters*, 10(4), 317-325.
- Colasanto, D., A. Kapteyn ve J. Van der Gaag (1984), “Two Subjective Definitions of Poverty: Results from the Wisconsin Basic Needs Study”, *The Journal of Human Resources*, 19(1), 127-138.
- Danziger, S., J. Van der Gaag, M.K. Taussig ve E. Smolensky (1984), “The Direct Measurement of Welfare Levels: How Much Does it Cost to Make Ends Meet?”, *The Review of Economics and Statistics*, 66(3), 500-505.
- De Vos, K. ve T.I. Garner (1991), “An Evaluation of Subjective Poverty Definitions: Comparing Results from the U.S. and the Netherlands” *Review of Income and Wealth* 37(3), 267-285.
- DPT (2007), “*Gelir Dağılımı ve Yoksullukla Mücadele Özel İhtisas Komisyonu Raporu 2007-2013*”, Yayın No: DPT: 2742- ÖİK: 691.
- Flik, R.J. ve B.M.S. Van Prag (1991), “Subjective Poverty Line Definitions”, *De Economist*, 139(3), 311-330.
- Garner, I.T. ve K. de Vos (1995), “Income Sufficiency V. Poverty: Results from the United States and the Netherlands”, *Journal of Population Economics*, 8(2), 117-134.
- Garner, I.T. ve K.S. Short (2005), “Personal Assessments of Minimum Income and Expenses: What Do They Tell Us about ‘Minimum Living’ Thresholds and Equivalence Scales?”, *BLS Paper No. 379*, U.S. Department of Labor Bureau of Labor Statistics.
- Goedhart, T., V. Halberstadt, A. Kapteyn ve B. Van Prag (1977), “The Poverty Line: Concept and Measurement”, *The Journal of Human Resources*, 12(4), 503-520.
- Gustafsson, B., L. Shi ve H. Sato (2004), “Can a Subjective Poverty Line be Applied to China? Assessing Poverty among Urban Residents in 1999”, *Journal of International Development*, 16(8), 1089-1107.
- Hagenaars, A. ve K. De Vos (1988), “The Definition and Measurement of Poverty”, *The Journal of Human Resources*, 23(2), 211-221.
- Herrera, J., M. Razafindrakoto ve F. Roubaud (2006), “The Determinants of Subjective Poverty: A Comparative Analysis between Madagascar and Peru”, *Institut de Recherche Pour le Développement*, DT/2006-01.
- Kapteyn, A., P. Kooreman ve R. Willemse (1988), “Some Methodological Issues in the Implementation of Subjective Poverty Definitions”, *Journal Of Human Resources* 23(2), 222-242.

- Lanjouw, P. ve M. Ravallion (1995), "Poverty and Household Size", *The Economic Journal*, Vol. 105(433), 1415-1434.
- Milanovic B, ve B. Jovanovic (1999), "Changes in the Perception of the Poverty Line during Times of Depression: Russia 1993-96", *Policy Research Working Paper No. 2077*, World Bank Country Economics Department, New York.
- Pradhan M. ve M. Ravallion (2000), "Measuring Poverty Qualitative Perceptions of Consumption Adequacy", *The Review of Economics and Statistics* 82(3), 462-461.
- Saunders, P., B. Halleröd, ve G. Matheson, (1994), "Making Ends Meet in Australia and Sweden: A comparative Analysis Using the Subjective Poverty Line Methodology", *Acta Sociologica*, 37(1), 3-22.
- Sen, A. (1976), "Poverty: An Ordinal Approach to Measurement", *Econometrica*, 44(2), 219-231.
- Van Praag, B., T. Goedhart ve A. Kapteyn (1980), "The Poverty Line-A Pilot Survey in Europe", *The Review of Economics and Statistics*, 62(3), 461-465.
- Türkiye İstatistik Kurumu (TUİK), 2003–2008, *Hanehalkı Bütçe Anketi Mikro Veri Seti*.
- Türkiye İstatistik Kurumu (TUİK), 2003–2008, *Yoksulluk Çalışması Haber Bülteni*,
<<http://www.tuik.gov.tr/ZipGetir.do?id=25&class=onceki>>, Erişim: 24.07.2009.

